

1900

En ny og interessant

Vise

om

Slaget ved Modderriver

i Syd-Afrika.

Af C. O. W.

Eftertryk forbydes.

Pris 10 Øre.

V box 4:117

Mell.: Ensjomt i skovrige dale.

For ærdeligen frigen den rased,
i Afrikas glødende land,
helt grusomt hverandre de martrer,
fortvilet de kæmpe hver mand.

Thi boerne tan ei bortgive,
sin frihed som de elsker stort
ja Transvold det er nok det rige,
som briterne vil falde vort.

Ja graahaarede oldinger kæmpe,
for elskende hustru og hjem,
ja tretten aars gutter de hjælpe,
sin fader i frigen saa slem.

Bildt raser de blodige kampe,
Gud trøster den faldne som der,
paa kamppladsen hjælpeløs jamre,
sit hjem han ei stue vil mer.

Helt grumme de dræbe hverandre,
sin næste man fjender ei mer,
kamptummelen kan dem forandre,
som vilddyr de nu blevne er.

Nys Modderriver slaget heftig rased,
kamptummelen var vild at stue paa,
højt briterne mod boerne de stormed,
men boerstillingen dem ei kan naa.

Forfærdeligen varme der nu hersked,
den Afrikanske sol paa britten staar,
men boerne ei saadant noget mærked,
de let og smidigen blandt klipper gaar.

Der flere tusind briter nu fremstormed,
mod boerstillingen dem vilde frem,
men boerfuglerne dem sikkert rammed,
og lange rækker falde maa for dem.

Ja hele kompagnier maatte falde,
thi boerstillingen dem ikke ta'r,
bedøvende kanoner de knalder,
de faldnes strig forfærdeligen va'r.

Den hele dag nu slaget havde varet,
men boerne uroffeligen va'r,
udmattelse og tørst nu britten plaged,
slagmarkens kvaaler rolig dog dem ba'r.

Nu briterne maa trække sig tilbage,
at ordnes efter dette mande fald,
slagmarkens stakler kan de ikke tage,
det røde kors der øve maa sit fald.

Nu nattens stilhed hviler over pladsen,
hvor maanens blege stråler stinner frem.
kun hist og her man hører suk og jamren,
af dem som længes til sit hjem.

Om morgenen derefter slaget atter,
begyndte maa sit frygtelige verk,
thi boerne maa ud af sine stanjer,
som de i fjeldet haver bygget stærkt.

Nu alle tropperne de sammen kaldes,
kanonerne de torner ud med brag,
thi nye kræfter briterne har samlet,
de tappert kæmpe vil for Englands flag.

Bed Modderfloden slaget rased frygtelig,
thi boerne helt rigtig skjulte var,
for briterne helt tabene blev gyfselig,
stort nederlag lord Methuem nu har.

Hvilender kompagniet fremad iler,
men hundreder af disse falde maa,
kamppladsen snart af disse dækket bliver,
forfærdeligen syn at skue paa.

Za Gorden garden fik der og det samme,
skjønt Methuem sit haab har sat til dem,
for boerne de kunde ikke stande,
nu nederlaget bliver rigtig slemt.

Nu flere regimenter straks fremsendes,
hvilenderne de alle havne vil,
for Methuemgdet snarligen her kendes,
at dette er et blodigt grusomt spil.

Bed Modderfloden Methuem sig leirer,
med resterne udaf sin slagne har,
men tyvetusind boer de omringer,
Forstærkning ei for tiden er ham nær.

Nu boergeneralen Cronje tænker,
at Methuem vil overgive sig,
men dette vil for Englands ære krænte,
denne høist besynderlige frig.